

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 10 MEI 1928

Wetsvoorstel tot verruiming van de territoriale bevoegdheid der vrederechters, om hunne tegenwoordigheid bij sommige notarieele akten te vergemakkelijken.

TOELICHTING

MEVRÓUW, MIJNE HEEREN,

De wet vereischt de tegenwoordigheid der vrederechters bij sommige notarieele akten : verkoop van vaste goederen toebehoorend aan minderjarigen of aan krankzinnigen; vereffeningen waarbij deze onbekwamen betrokken zijn; verkoop op inbeslagneming van vaste goederen of van renten op particulieren.

Onder het stelsel der thans geldende wet, wanneer een gemeente in verschillende kantons is ingedeeld, is het rechtsgebied steeds minder uitgebreid als dit van de notarissen. Hetzelfde geldt voor de territoriale bevoegdheid van de vrederechters wier kanton deel uitmaakt van de vijf agglomeraties bedoeld bij artikel 2 der wet van 16 April 1927, tot intrekking en vervanging van artikel 5 der organieke wet op het notariaat.

De strakke toepassing van de regelen op de respectieve rechtsgebieden der kantonale magistraten en ministerieele ambtenaren kan met tamelijk ernstige bezwaren gepaard gaan. In de practijk heeft men er derhalve steeds naar gestreefd de strekking van deze bepalingen te verzachten in wat zij al te streng hebben.

In de steden waar een verkoopzaal voor notarissen bestaat, heeft de gewoonte ingang gevonden in dit lokaal over te gaan tot al de openbare veilingen van

vaste goederen, zonder daarvan uit te zonderen de toewijzingen waarbij moet tegenwoordig zijn de vrederechter van een der kantons die hun hoofdplaats hebben in de gemeente waar de zaal is gelegen, zelfs wanneer deze zich bevindt buiten de grenzen van het rechtsgebied van den magistraat die geroepen is op te treden.

Te Brussel, bij voorbeeld, bevindt zich de verkoopzaal der notarissen in het derde kanton; evenwel wonen de vrederechters van het eerste en van het tweede kanton de verkooping van vaste goederen bij, wanneer hunne tegenwoordigheid wordt vereischt.

De vrederechters van de Brusselsche voorsteden hebben totnogtoe niet gemeend de toewijzingen te mogen bijwonen op het grondgebied dezer stad. Derhalve geschieden de verkooping van goederen van minderjarigen, waarbij de tegenwoordigheid der magistraten uit de buitenkantons is vereischt, hetzij in hunne gerechtszaal, hetzij in elke openbare gelegenheid binnen hun rechtsgebied. Deze verkooping, waarbij minderjarigen zijn betrokken, geschieden dus in omstandigheden die minder gunstig zijn voor het welslagen van de veiling als de gewone verkooping, waarvoor al de notarissen van de agglomeratie, gebruik makend van het recht hun door de wet van 18 Maart 1886 toe-

gekend, gewoon zijn de verkoopzaal te Brussel te benuttigen.

De hinder die het gevolg is van dit gemis van overeenstemming tusschen het rechtsgebied der vrederechters en dit der notarissen, zal nog toenemen onder het stelsel der wet van 16 April 1927, waarvan artikel 2 aan de notarissen, die hun standplaats hebben in een der vijf groote agglomeraties van het land, toelaat te werken over de geheele uitgestrektheid van de gemeenten waaruit de agglomeratie bestaat. Deze bepaling blijft zonder mogelijke toepassing ten aanzien van de verkooppingen waarbij een vrederechter moet tegenwoordig zijn, tenzij men een gelijke wijziging toebrengt aan de bevoegdheid dezer magistraten.

Het geval eener openbare veiling, die geschiedt in tegenwoordigheid van den vrederechter, is niet het eenige waarin het nuttig blijkt de bevoegdheid van dezen magistraat te verruimen, binnen de grenzen van dit wetsvoorstel. In dien zin wijzen wij, bij voorbeeld, op het geval eener vereffening van gemeenschap of van nalatenschap waarbij onbekwamen betrokken zijn en die werd toever-

trouwd aan een notaris der agglomeratie, wiens standplaats gelegen is buiten het kanton van den vrederechter die moet optreden. Het kan zich voordoen dat, tengevolge van zijn gezondheidstoestand of om eenige andere reden, de notaris zich niet kunne verplaatsen naar het rechtsgebied van den vrederechter.

Het past dus dat men hem toelate zich te verplaatsen en buiten zijn kanton te gaan.

Om deze redenen verzoeken wij U het eerste artikel van ons voorstel goed te keuren.

Artikel 2 zorgt voor toepassing der wet met terugwerkende kracht, zoodat elke betwisting wordt voorkomen die mocht rijzen omtrent de rechtsgeldigheid der akten die, totnogtoe, werden verleden in omstandigheden toegelaten bij den voorgestelden tekst, doch waarvan de wettelijkheid, vóór de nieuwe wet, voor betwisting vatbaar kon zijn.

HUBERT PIERLOT.